

РЕШЕНИЕ

№ 1758

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7898** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от инж. П. Н.-директор на Столичен инспекторат към Столична община чрез юрисконсулт М. Т. срещу решение № 1040-21-726/15.07.2021г. на директора на ТП на НОИ С. град. С обжалваното решение е потвърдено Разпореждане № 30637 от 28.06.2021г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което злополуката, станала с Ю. Д. Д. се приема за трудова злополука по чл.55, ал.1 КСО. Жалбоподателят навежда доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство и неспазване на материалния закон. Счита, че има драстично разминаване между показанията на Ю. Д. и сведенията на свидетелите. Излага доводи, че не е изпълнен фактическия състав на цитираната разпоредба от КСО, която да доведе до квалификация на злополуката като трудова, тъй като липсва функционална зависимост между изпълнение на работа и увреждането. Твърди, че независимо от причината, поради която Д. е посетила търговския обект, то тя не е във връзка с възложената и работа, по повод работата ѝ или за извършване на такава в полза на работодателя. Не на последно място счита, че административния орган не е извършил цялостна преценка на фактите и обстоятелствата, относими към случая. Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от

юрисконсулт Т., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебно деловодни разноси.

Ответникът Директор на НОИ - ТП С. град чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Ю. Д. Д., чрез адв. П. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на адвокатски хонорар.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На основание чл.57, ал.1 от КСО в ТП на НОИ С. град е подадена декларация вх.№ 2/25.06.2021г. от осигурител Столичен Инспекторат към Столична Община за претърпяна злополука от Ю. Д. Д., станала на 17.06.2021 г. през време и по повод на извършваната работа - извършване на текущ контрол по дейност „Чистота" в [населено място]. В декларацията е посочено, че злополуката е станала на 17.06.2021г. между 13.30ч. и 14.00часа на друго – случайно местонахождение, без връзка и повод на изпълнение на служебните задължения. Специфично действие, извършвано от пострадалия към момента на злополуката е и начин на увреждане е установено излизане от магазин (железария) бързане, подхлъзване и падане на тротоара пред магазина. Като отклонение от нормалните действия и условия е посочено влизането на пострадалата в магазина за железария по неясна причина. Злополуката е причинила увреждане на ляв долен крайник-счупване на фибулата. Осигурителят не е квалифицирал злополуката. Към декларацията са представени следните документи: Протокол № 2/25.06.2020г. за разследване на злополуката от осигурителя, план-график за работа при сумарно изчисляване на работното време, Доклад от комисията за разследване на злополуката, сведение от И. С. - началник на Районен инспекторат „П.“, сведение от М. В. П. - старши инспектор в Районен инспекторат „П.“, сведение от Р. О. Г. - старши инспектор в Районен инспекторат „П.“, обяснения от Ю. Д. Д., Д. Г. М. и В. Р., лист за преглед на пациент- № 18013/17.06.21г., Ренгеново изследване от 17.06.21г. и Болничен лист К2Е20202393067/1 8.06.2021 г, с причина 04 / Злополука - трудова по чл.55, ал.1 КСО.

Предвид обстоятелствата, че декларираната злополука не е от случаите посочени в чл.58, ал.1 от КСО, а се касае за увреждане, довело до временна неработоспособност без данни за инвалидизиране на пострадалата, в ТП на НОИ С. град, не е извършено разследване на злополуката. Въз основа на документите, съдържащи се в досието, длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО е постановило Разпореждане № 30637 от 28.06.2021г. с което е приело декларираната злополука за трудова.

Разпореждането е обжалвано от Столичен инспекторат към Столична община по административен ред, в резултат на което е постановено оспореното решение№ 1040-21-726/15.07.2021г. С него жалба вх. №1012-21-1047 от 12.07.2021г., подадена от инж. П. Н., в качеството си на Директор на Столичен Инспекторат към Столична Община е отхвърлена като неоснователна, а Разпореждане № 30637от 28.06.2021г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което злополуката, станала с Ю. Д. Д. се приема за трудова злополука по чл.55, ал.1 КСО е потвърдено като правилно и законосъобразно.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника

административна преписка. Разпитани са и свидетелите Д. Б., В. Р. и Р. О. Г., М. И. П., които съдят кредитира като непротиворечиви и логични.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал.1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение съгласно чл. 168, ал. 1 АПК на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 117, ал.1, т.2, б.“г“ от КСО - ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ, в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, и в съответствие с неговите цели. При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.

Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в чл.55, ал.1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето (внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло), злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

При травматичната трудова злополука компетентно да се произнесе по функционалната връзка е длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО. Съгласно чл.60, ал.2 от КСО, при декларирана злополука по повод на нетравматично увреждане разпореждането по ал.1 се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността. В случая е налице травматично увреждане, поради което тази разпоредба не е приложима и причинната връзка се установява от съответното длъжностно лице.

За да е осъществен фактическият състав на трудовата злополука, е необходимо да бъде установена два вида връзка: функционална (между настъпилата злополука и условията на труд) и причинна (между увреждането и настъпилите вредоносен

резултат). Предмет на спора в настоящия случай е наличието на функционална връзка между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето, довело до временната неработоспособност - задължителната предпоставката от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО - увреждането да е станало през време и във връзка с извършваната работа или по повод на извършваната работа, или при извършване на всяка друга работа в интерес на предприятието.

В случая не се спори и по делото се установява, че Столичен инспекторат към Столична община към датата на злополуката е работодател на Ю. Д. Д., която е имала качеството на осигурено лице по чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО. Не се спори и от административния орган е възприето наличието на внезапно увреждане на здравето на Д., настъпило в резултат на подхлъзване и падане причинило счупване на фибулата на ляв долен крайник, причинната връзка между двете и настъпилата в резултат на това временна неработоспособност на същия по смисъла на § 1, т. 34 от Закона за здравето. Увреждането и последиците от него са обективирани в медицинските документи, лист за преглед на пациент и болничен лист, в който като причина за неработоспособността е отбелязано-злополука –трудова по чл.55, ал.1 КСО.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, в това число и от изслушаните свидетелски показания може да се направи обоснован извод, че в случая са налице всички предпоставки, визирани в чл. 55, ал. 1 от КСО, вкл. и функционална връзка между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето, довело до временната неработоспособност.

От доказателствата по делото се установява, че инцидентът е станал през време и по повод на извършваната работа, тъй като лицето в деня на злополуката е извършвала дейност в административния район, в който е назначена „П.“-село Л.. Злополуката е станала във времеви период съвпадащ с план-графика за работа при сумирано изчисляване на работното време РИ „П.“ според, който на дата 17.06.2021г. Ю. Д. е била втора дневна смяна от 11:30ч до 20:00 часа. Съдът намира за неподкрепена от доказателствата по делото основната защитна теза на осигурителя, че пострадалата не се е намирала на мястото на инцидента във връзка и по повод на изпълнението на служебните си задължения и не е извършвала работа в интерес на работодателя. Действително е налице противоречие в данните, представени от свидетеля очевиден, от пострадалата и от показанията на свидетелите на инцидента относно причината поради която Д. е влязла в магазина, основно в две направления –едното, че е влязла да поиска вода, а другото, че е осъществявала контрол по спазване на противоепидемичните мерки, а именно носенето на маски. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че на пострадалата не и вменено задължение да извършва проверки за носене на маски в търговски обект, а ако е осъществявала такава, то е било не по установения ред. Първо, такова задължение се открива в длъжностната характеристика за длъжността, която заема лицето- „старши инспектор“, изразяващо се в осъществяването на контрол по спазването на нормативни актове на СОС, на законите и подзаконовите нормативни актове. Второ, това е потвърдено и от свидетеля П.- старши юрисконсулт в СИ, която заявява, че инспекторите са упълномощени да извършват проверки за спазване на противоепидемиологичните мерки. На следващо място, неспазването на трудовата дисциплина, респ. изпълнение на задължения извън описаните в длъжностната характеристика, не променят трудовия характер на злополуката, като трайната съдебна практика е възприела, че злополуката е трудова, дори когато за настъпването

й са допринесли извършени от пострадалия нарушения на трудовия му договор. С оглед на това в случая е неотнормимо обстоятелството, че в нарушение на Вътрешните правила за въвеждане на антикорупционни процедури в Столичен инспекторат служителите не могат да извършват проверки самостоятелно. В., това не би могло да се вмени във вина на пострадалата, тъй като от показанията на свидетеля Р. О. Г. –старши инспектор в РИ „П.“ „Ю. проверяваше, с който и пратят“, „във въпросния ден нямаше с кой да е“, т.е. работодателя не е осигурил спазването на трудовата дисциплина. Следва да се отбележи, че в случая независимо какъв контрол е осъществявала, дали в търговския обект или по дейност „Чистота“ безспорно се установява, че Ю. Д. е извършвала работа във връзка и по повод на изпълнението на служебните си задължения и същата е била в интерес на работодателя. Това обстоятелство е подкрепено и от сведенията на прекия очевидец Д. Б., потвърдени при разпита му в с.з., че пострадалата е посетила търговския обект за извършване на проверка за носенето на маски в закрити помещения. И той и управителя на магазина –В. Р., заявяват, че познават Д., тъй като същата е посещавала обекта почти всеки ден от въвеждането на противоепидемичните мерки, за да извършва проверки. Въпреки това дали е посетила магазина, с кого, причината за посещението или дали е осъществявала контрол по чистота, инцидента се е случил на тротоара в посоката на движение, неоспорен от осигурителя, в района на изпълнение на трудовите функции и във връзка с изпълнение на задълженията по трудовото правоотношение. Всички други обстоятелства-как се е придвижила до мястото на инцидента (пеша или с кола), как се е придвижила след инцидента до мястото, от което я е взела линейка на спешна помощ или с чия помощ, независимо от твърденията на жалбоподателя са абсолютно неотнормими към предмета на спора, доколкото същия се свежда единствено до настъпилото увреждане с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя.

Съдът намира, че в случая са налице всички елементи на посочения фактически състав. Безспорно е наличието на внезапно увреждане на здравето на А., настъпило по време и по повод на извършваната от нея работа. Безспорно е, че увредената попада в категорията на осигурени лица, конкретно – чл.4, ал.1, т.1 от КСО – нает на работа, видно от трудовия договор. Трудовият характер на дадена злополука е обективно състояние, което е налице, когато са изпълнени всички елементи от фактическия състав на нормата на чл.55, ал.1 от КСО. Когато са налице всички елементи от състава на трудовата злополука, такава не е налице само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си – аргумент от чл.55, ал.3 вр. ал.1 и ал.2 от КСО. Всеки един от тези елементи може да се доказва и в хода на административното производство, и в хода на съдебното производство, с допустимите доказателствени средства по АПК и специалните КСО и приложимите подзаконови актове. В случая се установи съставът на чл.55, ал.1 от КСО и Директорът на НОИ - ТП С. град правилно е приел, че е налице трудова злополука.

По горните съображения съдът намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на ответника ТП на НОИ-С.-град следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

В полза на заинтересованата страна следва да се присъдят разноски съобразно

представения договор за правна помощ и доказателства за заплащане на същото, а именно в размер на 500 лв. за адвокатско възнаграждение.

Военен от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. посл. Административен съд София – град, III отделение, 55-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столичен инспекторат към Столична община срещу решение № 1040-21-726/15.07.2021г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 30637 от 28.06.2021г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което злополуката, станала с Ю. Д. Д. се приема за трудова злополука по чл.55, ал.1 КСО.

ОСЪЖДА „Столичен инспекторат към Столична община, с адрес [населено място], [улица], да заплати на ТП на НОИ-С.-град разноски по делото в размер на 100 /сто / лева за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Столичен инспекторат към Столична община, с адрес [населено място], [улица], да заплати на Ю. Д. Д. разноски по делото в размер на 500 /петстотин /лева за адвокатски хонорар.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: